LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS (KĀDP) 2021/1277

(2021. gada 30. jūlijs)

par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Libānā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

ņemot vērā Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padome 2020. gada 7. decembrī pieņēma secinājumus, kuros tā ar pieaugošām bažām norādīja, ka smagā finanšu, ekonomikas, sociālā un politiskā krīze, kas pārņēmusi Libānu, pēdējo mēnešu laikā ir turpinājusi pasliktināties un ka Libānas iedzīvotāji ir pirmie, kas cieš no arvien lielākajām grūtībām valstī.

(2) Padome uzsvēra, ka Libānas iestādēm steidzami ir jāīsteno reformas, lai atjaunotu starptautiskās sabiedrības uzticēšanos. Tā norādīja, ka Savienība ir gatava atbalstīt reformas, tomēr par reformu procesu ir jābūt atbildīgai Libānai. Padome aicināja Libānas iestādes īstenot savas iepriekšējās saistības, tostarp tās, kas uzņemtas saistībā ar *CEDRE* konferenci 2018. gada aprīlī un ko atbalsta Starptautiskā Libānas atbalsta grupa (kas apvieno ANO un ASV, Apvienotās Karalistes, Francijas, Itālijas, Krievijas Federācijas, Ķīnas un Vācijas valdības, kā arī Eiropas Savienību un Arābu valstu līgu) un citi starptautiskās sabiedrības locekļi (tostarp Pasaules Banka un Starptautiskais Valūtas fonds). Padome arī aicināja Libānas iestādes steidzami veikt reformas, ņemot vērā vienošanās, ko pēc 2020. gada 4. augustā notikušā sprādziena panāca visi Libānas politiskie līderi, lai pārvarētu politiskās atšķirības nolūkā atbalstīt reformas. Minētās reformas jo īpaši ietver jēgpilnas un pamatīgas ekonomikas un pārvaldības reformas nolūkā atjaunot ekonomikas stabilitāti, uzlabot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, pievērsties arvien augstākajam nabadzības līmenim, samazināt nevienlīdzību, padarīt publiskās finanses ilgtspējīgas, atjaunot uzticēšanos finanšu sektoram, garantēt tiesu iestāžu neatkarību, nodrošināt cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu, apkarot korupciju un apmierināt Libānas iedzīvotāju miermīlīgi paustās leģitīmās vēlmes. Padome arī pauda atbalstu reformu, atveseļošanas un atjaunošanas satvaram, kura mērķis ir "atjaunot vēl labāku Libānu" un kura pamatā ir pārredzamības, iekļautības un pārskatatbildības principi.

(3) Reformu, atveseļošanas un atjaunošanas satvars, ko Savienība, ANO un Pasaules Banka sāka īstenot 2020. gada decembrī, tiek pārvaldīts kopīgi ar Libānas valdību. Turklāt Libānas Ministru padome apstiprināja 2020. gada aprīļa finanšu atveseļošanas plānu, un starptautiskā sabiedrība šo plānu novērtēja atzinīgi. Turklāt Starptautiskā Libānas atbalsta grupa 2020. gada 23. septembra kopīgajā paziņojumā atzinīgi novērtēja visu Libānas politisko līderu panākto vienošanos par visaptverošu ceļvedi reformām un īstenošanas grafiku, kas ir saskaņā ar to iepriekšējām saistībām, tostarp tām, kas uzņemtas saistībā ar 2018. gada *CEDRE* konferenci, un to atbalsta Starptautiskā Libānas atbalsta grupa un citi starptautiskās sabiedrības locekļi.

(4) Padome 2020. gada 7. decembra secinājumos turpināja mudināt valdību, kas kopš 2020. gada augusta darbojas pagaidu valdības statusā, rīkoties ātri un izlēmīgi savu konstitucionālo pilnvaru ietvaros, tomēr tā norādīja, ka programmu, ko pilnībā atbalsta Libānas parlaments un kas ietver precīzas un ticamas reformu saistības, kurām ir konkrēts termiņš un ar kurām novērš Libānas grūtības, pilnā mērā varētu īstenot tikai darbotiesspējīga valdība. Tādēļ tā aicināja visas Libānas ieinteresētās personas un politiskos spēkus atbalstīt steidzamu tādas valdības izveidi Libānā, kas ir vērsta uz uzdevumu, ir uzticama un atbildīga un kas spēj īstenot vajadzīgās reformas.

(5) Padome kopš 2020. gada 7. decembra ir vairākkārt paudusi nopietnas bažas par situācijas pasliktināšanos Libānā. Lai gan Savienība un citi attiecīgie starptautiskie aktori ir vairākkārt aicinājuši Libānas politiskos spēkos un ieinteresētās personas rīkoties valsts interesēs un vairs nekavēties ar tādas pilnībā pilnvarotas valdības izveidi, kas spētu apmierināt valsts steidzamās vajadzības un īstenot būtiski svarīgas reformas, valdības veidošanas procesā progress nav panākts. Kopš iepriekšējās valdības atkāpšanās 2020. gada augustā ir pagājuši vairāk nekā vienpadsmit mēneši, un deviņi mēneši ir pagājuši kopš Libānas parlaments 2020. gada oktobrī izvirzīja jaunu premjerministra amata kandidātu, kurš atsauca savu kandidatūru 2021. gada jūlijā.

(6) Tikmēr ekonomiskā, sociālā un humanitārā situācija Libānā turpina pasliktināties, un iedzīvotāji turpina ciest. Saskaņā ar Pasaules Bankas 2021. gada jūnija ziņojumu *Lebanon Economic Monitor* Libāna piedzīvo nopietnu un ilgstošu ekonomikas lejupslīdi, ko var uzskatīt par vienu no smagākajām krīzēm pasaulē kopš deviņpadsmitā gadsimta vidus. Pasaules Banka šo krīzi ir raksturojusi kā "apzinātu lejupslīdi", uz kuru ir neatbilstoša politiska reakcija, jo trūkst politiskās vienprātības par efektīvām politikas iniciatīvām. Saskaņā ar Pasaules Bankas ziņojumu vairāk nekā pusei iedzīvotāju dzīves līmenis ir zemāks par valsts nabadzības slieksni, bezdarba līmenis paaugstinās un arvien vairāk mājsaimniecību ir grūtības piekļūt pamatpakalpojumiem, tostarp veselības aprūpei. Pasaules Banka ir norādījusi, ka krasajam pamatpakalpojumu pasliktinājumam var būt ilgtermiņa sekas, tostarp masveida migrācija, mācīšanās iespēju zudums, slikti veselības rādītāji un pienācīgu drošības tīklu trūkums. Pasaules Banka lēš, ka varētu būt ļoti grūti kompensēt pastāvīgo cilvēkkapitāla vājināšanu, un ka šajā ziņā Libānas krīze iespējams ir unikāla salīdzinājumā ar citām globālām krīzēm. Pasaules Banka arī norāda, ka arvien smagākie sociālekonomiskie apstākļi var radīt sistēmisku valsts disfunkciju, kas palielina sociālo nemieru iespēju un neprognozējamus pavērsienus nākotnē.

(7) Libānas politisko līderu bezdarbība Libānas iedzīvotājiem ir izmaksājusi ārkārtīgi dārgi. Pašreizējā ekonomikas, sociālā, humanitārā un politiskā krīze nopietni apdraud Libānas stabilitāti un drošību un var ietekmēt arī visa reģiona stabilitāti un drošību.

(8) Savienība ir gatava izmantot visus savus politikas instrumentus, lai palīdzētu pārvarēt pašreizējo krīzi ilgtspējīgā veidā un reaģētu uz demokrātijas un tiesiskuma, kā arī ekonomiskās, sociālās un humanitārās situācijas turpmāku pasliktināšanos Libānā. Ņemot vērā situācijas nopietnību, būtu jāpieņem satvars mērķorientētiem ierobežojošiem pasākumiem pret fiziskām personām, kuras ir atbildīgas par demokrātijas vai tiesiskuma apdraudēšanu Libānā, un pret ar tām saistītām fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām.

(9) Ar šādiem mērķtiecīgiem ierobežojošiem pasākumiem centīsies īstenot Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantā izklāstītos kopējās ārpolitikas un drošības politikas mērķus, un tie kalpos kā ieguldījums Savienības rīcībā, lai konsolidētu un atbalstītu demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un starptautisko tiesību principus saskaņā ar LES 21. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Tie jāpiemēro saskaņā ar LES 3. panta 5. punktu, jo īpaši veicinot mieru un drošību, solidaritāti un savstarpēju cieņu starp tautām, cilvēktiesību aizsardzību, kā arī starptautisko tiesību normu stingru ievērošanu un attīstību, tostarp respektējot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principus.

(10) Draudus demokrātijai un tiesiskumam rada personas, kas kavē vai apdraud demokrātisko politisko procesu, pastāvīgi radot šķēršļus valdības izveidei vai kavējot vai nopietni apdraudot vēlēšanu rīkošanu, tostarp jo īpaši nākamās 2022. gada maijā plānotās vispārējās vēlēšanas Libānā. Minētās personas veicina savtīgas intereses – neatkarīgi no tā, vai tās ir to personīgās intereses vai to kopienas vai politiskās grupas konkrētas intereses –, kaitējot Libānas sabiedrības interesēm, galvenokārt cenšoties ļaunprātīgi izmantot noteikumus, kas reglamentē politisko spēku iesaisti valdības veidošanā, lai bloķētu jaunas valdības izveidi un saglabātu *status quo*. Darbības, kas apdraud demokrātiju un tiesiskumu, varētu būt arī vēlēšanu kavēšana vai apdraudēšana.

(11) Draudus demokrātijai un tiesiskumam rada arī personas, kas kavē tādu attiecīgo starptautisko aktoru atbalstīto plānu īstenošanu, kuru mērķis ir uzlabot pārskatatbildību un labu pārvaldību publiskajā sektorā, vai īstenot būtiskas ekonomikas reformas, tostarp banku un finanšu nozarē. Galvenokārt tās ir reformas, kuras Libānas iestādes ir

apņēmušās īstenot un kuras atbalsta Savienība un citi attiecīgie starptautiskie aktori. Minētās reformas pastāvīgi netika īstenotas un netika veikti pietiekami un uzticami pasākumi, lai cīnītos pret korupciju un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un pieņemti kapitāla kontroles likumi, un veikti citi pasākumi, kas garantētu Libānas iedzīvotājiem gan pārredzamību, gan pilnīgu pārskatatbildību.

(12) Demokrātiju un tiesiskumu apdraud arī tādas personas, kuras ir iesaistītas smagu finanšu pārkāpumu izdarīšanā, tostarp korupcijā un kapitāla neatļautā eksportēšanā. Finanšu pārkāpumi politiskajā un iestāžu sistēmā ir sistēmiska problēma, kas ir pašreizējās ekonomiskās, sociālās, humanitārās un politiskās krīzes pamatā. Atbildīgie par smago sociālekonomisko un humanitāro situāciju, kādā atrodas Libānas iedzīvotāji, lielākoties ir finanšu pārkāpumos iesaistītie aktori vai personas, kas tajos gūst personīgu labumu.

(13) Padome atgādina, ka Libāna ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencijas (2003. gada 31. oktobris) līgumslēdzēja puse un ka Libānas iestādes arī ir uzņēmušās saistības cīņā pret korupciju, jo īpaši 2018. gada *CEDRE* konferencē, 2020. gada aprīļa finanšu atveseļošanas plānā un 2020. gada septembra visaptverošajā ceļvedī reformām.

(14) Lai īstenotu konkrētus pasākumus, ir vajadzīga turpmāka Savienības rīcība,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas ir nepieciešami, lai nepieļautu, ka to teritorijās ieceļo vai tās tranzītā šķērso:

a) fiziskas personas, kuras ir atbildīgas par demokrātijas vai tiesiskuma apdraudēšanu Libānā, veicot kādu no šādām darbībām:

   i) kavē vai apdraud demokrātisku politisko procesu, pastāvīgi traucējot valdības izveidošanu vai kavējot vai nopietni apdraudot vēlēšanu rīkošanu;

   ii) kavē vai apdraud tādu Libānas iestāžu apstiprināto un attiecīgo starptautisko aktoru, tostarp Savienības, atbalstīto plānu īstenošanu, kuru mērķis ir uzlabot pārskatatbildību un labu pārvaldību publiskajā sektorā vai īstenot būtiskas ekonomikas reformas, tostarp banku un finanšu nozarēs, un cita starpā arī pieņemt pārredzamus un nediskriminējošus tiesību aktu attiecībā uz kapitāla eksportēšanu;

   iii) izdara smagus finanšu pārkāpumus publiskā finansējuma jomā, ciktāl uz attiecīgajām darbībām attiecas Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencija, un veic kapitāla neatļautu eksportēšanu;

b) fiziskas personas, kas ir saistītas ar a) apakšpunktā norādītajām personām;

kā uzskaitīts pielikumā.

Plāni, kas minēti a) apakšpunkta ii) punktā, ir reformu plāni, kas iesniegti 2018. gada *CEDRE* konferencē un ietverti 2020. gada aprīļa finanšu atveseļošanas plānā, 2020. gada septembra visaptverošajā ceļvedī reformām un 2020. gada decembra Libānas reformu, atveseļošanas un atjaunošanas satvarā.

2. Šā panta 1. punkts neliek dalībvalstij atteikt saviem valstspiederīgajiem ieceļošanu tās teritorijā.

3. Šā panta 1. punkts neskar gadījumus, kad dalībvalstij ir jāievēro starptautiskajās tiesībās paredzēti pienākumi, proti:

a) kā starptautiskas starpvaldību organizācijas uzņēmējvalstij;

b) kā uzņēmējvalstij, kurā tiek rīkota starptautiska konference, ko sasauc Apvienoto Nāciju Organizācija vai kas notiek tās aizbildnībā;

c) saskaņā ar daudzpusēju nolīgumu, ar ko piešķir privilēģijas un imunitāti; vai

d) ievērojot 1929. gada Samierināšanās līgumu (Laterāna pakts), ko noslēdza Svētais Krēsls (Vatikāna Pilsētvalsts) un Itālija.

4. Šā panta 3. punktu piemēro arī gadījumos, kad dalībvalsts ir Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) uzņēmējvalsts.

5. Padomi pienācīgi informē par visiem gadījumiem, kad dalībvalsts piešķir atbrīvojumu, ievērojot 3. vai 4. punktu.

6. Dalībvalstis var piešķirt atbrīvojumus no 1. punktā paredzētajiem pasākumiem, ja ceļošana ir attaisnojama steidzamu humanitāru vajadzību dēļ vai tā tiek veikta, lai apmeklētu starpvaldību sanāksmes vai sanāksmes, kuras atbalsta vai rīko Savienība vai kuras rīko dalībvalsts, kas ir EDSO prezidējošā valsts, ja tajās norisinās politiskais dialogs, ar ko tieši atbalsta ierobežojošo pasākumu politiskos mērķus, tostarp demokrātijas un tiesiskuma veicināšanu Libānā.

7. Dalībvalstis var arī piešķirt atbrīvojumus no pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar 1. punktu, ja ieceļošana vai teritorijas šķērsošana tranzītā ir nepieciešama tiesas procesa nolūkā.

8. Dalībvalsts, kas vēlas piešķirt 6. vai 7. punktā minētos atbrīvojumus, par to rakstiski paziņo Padomei. Atbrīvojumu uzskata par piešķirtu, ja divās darbdienās no brīža, kad saņemts paziņojums par ierosināto atbrīvojumu, viena vai vairākas dalībvalstis pret to neiebilst. Ja viena vai vairākas dalībvalstis iebilst, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt piešķirt ierosināto atbrīvojumu.

9. Ja, ievērojot 3., 4., 6. vai 7. punktu, dalībvalsts atļauj pielikumā uzskaitītajām personām ieceļot savā teritorijā vai to šķērsot tranzītā, atļauju piešķir tikai un vienīgi tādam nolūkam, kādam tā ir paredzēta, un tikai tām personām, uz kurām tā tieši attiecas.

2. pants

1. Visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē:

a) fiziskām personām, kas ir atbildīgas par demokrātijas vai tiesiskuma apdraudēšanu Libānā, veicot kādu no šādām darbībām:

   i) kavē vai apdraud demokrātisku politisko procesu, pastāvīgi traucējot valdības veidošanu vai kavējot vai nopietni apdraudot vēlēšanu rīkošanu;

   ii) kavē vai apdraud tādu Libānas iestāžu apstiprināto un attiecīgo starptautisko aktoru, tostarp Savienības, atbalstīto plānu īstenošanu, kuru mērķis ir uzlabot pārskatatbildību un labu pārvaldību publiskajā sektorā vai īstenot būtiskas ekonomikas reformas, tostarp banku un finanšu nozarē, un cita starpā arī pieņemt pārredzamus un nediskriminējošus tiesību aktu attiecībā uz kapitāla eksportēšanu;

   iii) izdara smagus finanšu pārkāpumus publiskā finansējuma jomā, ciktāl uz attiecīgajām darbībām attiecas Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencija, un veic kapitāla neatļautu eksportēšanu;

b) fiziskām vai juridiskām personām, kas ir saistītas ar a) apakšpunktā norādītajām personām;

kā uzskaitīts pielikumā, tiek iesaldēti.

Plāni, kas minēti a) apakšpunkta ii) punktā, ir reformu plāni, kas iesniegti 2018. gada *CEDRE* konferencē un ietverti 2020. gada aprīļa finanšu atveseļošanas plānā, 2020. gada septembra visaptverošajā ceļvedī reformām un 2020. gada decembra Libānas reformu, atveseļošanas un atjaunošanas satvarā.

2. Nekādi līdzekļi vai saimnieciskie resursi netiek darīti tieši vai netieši pieejami pielikumā uzskaitītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām vai to interesēs.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut atbrīvot atsevišķus iesaldētus līdzekļus vai saimnieciskos resursus vai darīt pieejamus atsevišķus līdzekļus vai saimnieciskos resursus saskaņā ar tādiem nosacījumiem, kādus tās uzskata par atbilstīgiem, ja tās ir konstatējušas, ka attiecīgie līdzekļi vai saimnieciskie resursi ir:

a) nepieciešami, lai nodrošinātu pielikumā uzskaitīto fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru un šādu fizisko personu apgādājamo ģimenes locekļu pamatvajadzības, tostarp lai segtu maksājumus par pārtiku, īri vai hipotekāro aizdevumu, medikamentiem un ārstēšanu, nodokļu, apdrošināšanas prēmiju un komunālo pakalpojumu maksājumus;

b) paredzēti vienīgi pamatotu honorāru un izdevumu, kas saistīti ar juridisku pakalpojumu sniegšanu, atlīdzināšanai;

c) paredzēti vienīgi komisijas maksai vai apkalpošanas maksai par iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu parasto turēšanu vai pārvaldību;

d) nepieciešami ārkārtas izdevumu segšanai – ar nosacījumu, ka kompetentā iestāde pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai vismaz divas nedēļas pirms atļaujas piešķiršanas ir paziņojusi pamatojumu, kāpēc tā uzskata, ka būtu jāpiešķir konkrēta atļauja; vai

e) paredzēti tam, lai veiktu maksājumus tādas diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības vai starptautiskas organizācijas kontā, kurai ir starptautiskajās tiesībās noteikta imunitāte, vai lai veiktu maksājumus no šādas pārstāvniecības vai organizācijas konta, ciktāl šie maksājumi ir paredzēti izmantošanai šīs diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības vai starptautiskās organizācijas oficiāli paredzētām vajadzībām.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, ko tā piešķir saskaņā ar šo punktu, divu nedēļu laikā pēc atļaujas piešķiršanas.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut atbrīvot atsevišķus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus vai darīt pieejamus atsevišķus līdzekļus vai saimnieciskos resursus, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) uz līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas šķīrējtiesas nolēmums, kas ir pieņemts pirms dienas, kad 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra tika iekļauta pielikumā izklāstītajā sarakstā, vai pirms vai pēc minētās dienas Savienībā taisīts tiesas vai administratīvs nolēmums, vai attiecīgajā dalībvalstī pirms vai pēc minētās dienas izpildāms tiesas nolēmums;

b) līdzekļus vai saimnieciskos resursus izmantos vienīgi tam, lai apmierinātu prasījumus, kas izriet no šāda nolēmuma vai kas ar šādu nolēmumu atzīti par spēkā esošiem, ievērojot ierobežojumus, kuri noteikti piemērojamajos normatīvajos aktos, ar ko reglamentē tādu personu tiesības, kurām ir šādi prasījumi;

c) nolēmums nav pieņemts kādas pielikumā uzskaitītas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras labā; un

d) nolēmuma atzīšana nav pretrunā attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, ko tā piešķir saskaņā ar šo punktu, divu nedēļu laikā pēc atļaujas piešķiršanas.

5. Šā panta 1. punkts neliedz pielikumā uzskaitītai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai veikt maksājumu, kas jāveic saskaņā ar līgumu vai vienošanos, kas tika noslēgta, vai saistību, kas radusies pirms dienas, kad šāda fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra tika iekļauta sarakstā, ja attiecīgā dalībvalsts ir konstatējusi, ka maksājumu tieši vai netieši nesaņem 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra.

6. Šā panta 2. punktu nepiemēro iesaldēto kontu papildināšanai ar:

a) procentiem vai citiem ienākumiem no minētajiem kontiem;

b) maksājumiem, kas veicami saskaņā ar līgumiem vai vienošanos, kas tika noslēgti, vai saistībām, kas radušās pirms dienas, kad uz minētajiem kontiem sāka attiecināt 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus; vai

c) maksājumiem, kuri paredzēti tiesas, administratīvos vai šķīrējtiesas nolēmumos, kas pieņemti Savienībā vai kas izpildāmi attiecīgajā dalībvalstī,

ar noteikumu, ka uz visiem šādiem procentiem, cita veida ieņēmumiem un maksājumiem turpina attiekties 1. punktā paredzētie pasākumi.

3. pants

1. Atkāpjoties no 2. panta 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut atbrīvot atsevišķus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus vai darīt pieejamus atsevišķus līdzekļus vai saimnieciskos resursus saskaņā ar tādiem nosacījumiem, kādus tās uzskata par atbilstīgiem, ja tās ir konstatējušas, ka šādu līdzekļu vai saimniecisko resursu nodrošināšana ir nepieciešama humanitāriem nolūkiem, piemēram, lai sniegtu palīdzību vai atvieglotu tās sniegšanu, tostarp, lai piegādātu medicīnas preces, pārtiku vai nodrošinātu humanitāro darbinieku un saistītas palīdzības piegādi vai evakuāciju no Libānas.

2. Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, ko tā piešķir saskaņā ar šo pantu, divu nedēļu laikā pēc atļaujas piešķiršanas.

4. pants

1. Padome, pēc dalībvalsts vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos ("Augstais pārstāvis") priekšlikuma, rīkojoties vienprātīgi, izveido un groza pielikumā iekļauto sarakstu.

2. Padome 1. punktā minēto lēmumu, tostarp pamatojumu iekļaušanai sarakstā, paziņo attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai, vienībai vai struktūrai vai nu tieši, ja ir zināma tās adrese, vai publicējot paziņojumu, dodot minētajai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai iespēju paust savus apsvērumus.

3. Ja tiek iesniegti apsvērumi vai būtiski jauni pierādījumi, Padome pārskata 1. punktā minētos lēmumus un atbilstīgi informē attiecīgo fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru.

5. pants

1. Pielikumā norāda pamatojumu 1. un 2. pantā minēto fizisko un juridisko personu, vienību un struktūru iekļaušanai sarakstā.

2. Pielikumā iekļauj informāciju, kas nepieciešama attiecīgo fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru identificēšanai, ja tāda ir pieejama. Attiecībā uz fiziskām personām šāda informācija var ietvert: vārdus, uzvārdus un arī pieņemtos vārdus, dzimšanas datumu un vietu, valstspiederību, pases un personas apliecības numuru, dzimumu, adresi, ja tā zināma, un amatu vai profesiju. Attiecībā uz juridiskām personām, vienībām vai struktūrām šāda informācija var ietvert: nosaukumu, reģistrācijas vietu un datumu; reģistrācijas numuru un uzņēmējdarbības vietu.

6. pants

1. Lai izpildītu šajā lēmumā paredzētos uzdevumus, Padome un Augstais pārstāvis veic persondatu apstrādi, jo īpaši:

a) kas attiecas uz Padomi – lai sagatavotu un veiktu grozījumus pielikumā;

b) kas attiecas uz Augsto pārstāvi – lai sagatavotu grozījumus pielikumā.

2. Vajadzības gadījumā Padome un Augstais pārstāvis var apstrādāt attiecīgus datus par noziedzīgiem nodarījumiem, ko izdarījušas sarakstā iekļautās fiziskās personas, un par notiesājošiem spriedumiem vai drošības pasākumiem attiecībā uz šādām personām tikai tiktāl, ciktāl šāda apstrāde ir nepieciešama, lai sagatavotu pielikumu.

3. Šā lēmuma nolūkos Padome un Augstais pārstāvis tiek izraudzīti par "pārziņiem" Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 ([1]) 3. panta 8. punkta nozīmē, lai nodrošinātu, ka attiecīgās fiziskās personas var izmantot tiesības, kas tām noteiktas ar Regulu (ES) 2018/1725.

7. pants

Prasījumus saistībā ar jebkādu līgumu vai darījumu, kura izpildi tieši vai netieši, pilnīgi vai daļēji ir ietekmējuši pasākumi, kas piemēroti saskaņā ar šo lēmumu, tai skaitā prasījumus par atlīdzināšanu vai jebkādu citu tamlīdzīgu prasījumu, piemēram, prasījumu par kompensāciju vai ar galvojumu nodrošinātu prasījumu, jo īpaši prasījumu par obligācijas pagarināšanu vai samaksu, galvojumu vai atlīdzību, jo īpaši finansiālu galvojumu vai finansiālu atlīdzību, neapmierina, ja tos izvirza:

a) noteiktās fiziskās vai juridiskās personas, vienības vai struktūras, kuras uzskaitītas pielikumā;

b) jebkura fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra, kas rīkojas ar kādas a) apakšpunktā minētas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras starpniecību vai tās vārdā.

8. pants

Lai šajā lēmumā izklāstīto pasākumu ietekme būtu pēc iespējas lielāka, Savienība mudina trešās valstis pieņemt šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem līdzīgus ierobežojošus pasākumus.

9. pants

Šo lēmumu piemēro līdz 2022. gada 31. jūlijam un pastāvīgi pārskata. Ja Padome uzskata, ka tā mērķi nav sasniegti, to attiecīgi atjaunina vai groza.

Pārskatot ierobežojošos pasākumus, kas piemēroti, ievērojot 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu un 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, Padome attiecīgi ņem vērā to, vai pret attiecīgajām personām ir uzsākta tiesvedība saistībā ar rīcību, kuras dēļ tās bija iekļautas sarakstā.

10. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2021. gada 30. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. DOVŽAN

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

PIELIKUMS

Šā lēmuma 1. un 2. pantā minēto fizisko un juridisko personu, vienību un struktūru saraksts

[…]